

Hallo Harry,

Ik zou nog terugkomen op de deskundigheid van imkers. Ik geloof erin dat dat op zich wel goed zit. (af en toe moet men optimist blijven) Zoals ik in mijn vorige brief al aangaf, behalve kennis en ervaring is er naar mijn idee meer tussen de bijenhemel en -aarde dat van invloed is op het welslagen als imker. Weersomstandigheden en goede drachtmogelijkheden buiten beschouwing gelaten, denk ik dat er om succesvol te imkeren ook iets van 'aanvoelen' bijkomt. De bijen verstaan, zal ik maar zeggen. En dat lukt de één nu eenmaal beter dan de ander. Het is ook een moeilijk begrip. In de loop der jaren kan je je er iets van eigen maken. Maar niet iedereen is het gegeven om in deze tot grote hoogte te stijgen. Daarnaast is er ook nog zoiets als zelfverzekerdheid. Wanneer je een cursus voor bijenhouden hebt gevolgd, je verdiept in boeken over de bijenteelt, hulp vraagt aan collega's in je beginnersjaren, en ervaring opdoet, dan weet je heus wel iets over imkeren, zowel theoretisch als praktisch. Toch, je weet dat zelf ook wel, kijken imkers nog wel eens tegen elkaar op. Overschatting. Daarnaast moeten men het lef bezitten om fouten te maken. Wanneer de echte imkers, zal ik maar zeggen, nu eens aardig zijn en de fouten makende imkers niet al te hard aanpakken, dan komt er veel goed. Een andere fout, maar dat is meer een kwestie van mentaliteit, is overschatting van jezelf. Opschepperij. Maar goed dat is een hoogmoed die vanzelf ten val komt. Wat ik al met al maar gezegd wil hebben is dat grote honingoogsten niet een gevolg van deskundigheid alleen zijn. Ieder vogeltje zingt zoals het is gebekt. Dat geldt ook voor imkermethoden. Natuurlijk ben ik het roerend met je eens dat goede honingoogsten, prettige volken om mee te werken een genot zijn en het imkeren verheffen tot een edele bezigheid. Er alles aan te doen om goede resultaten met je liefhebberij te bereiken is prima. Dat er overigens rare, verwerpelijk dingen door imkers worden uitgehaald, ik weet het en veroordeel ze. Maar dat is het weinige kaf dat van het koren gescheiden dient te worden en heeft gelukkig niets met het gros der imkers te maken. Verder zal je wel eens met zaken geconfronteerd worden die jou tegenstaan, en misschien ook wel fout zijn, maar die door betreffende imker uit een soort naïviteit gedaan zijn. Men kan toch wel eens denken dat iets kan, wat eigenlijk niet kan. Zo iemand nu maar direct een slecht imker te noemen gaat mij te ver. Harry, ik wilde het hier maar weer eens bij laten. De groeten van
Ab.

Beste Ab,

Over een paar dingen zij we het geloof ik wel 'min of meer' eens geworden. 'Zonder geluk vaart niemand wel, de deskundigheid is inderdaad een soort 'fingerspitzengefühl'. Opmerkingen als: 'Nu heb ik het precies zo gedaan als u hebt gezegd en nu heeft mijn volk toch gezwerm', 'Nu heb ik weer geen honing' of 'Nu heb ik na de winter weer een dood volk', ze zullen de ervaren imkers niet onbekend in de oren klinken. Wat mij betreft, discussie gesloten. Zeg Ab, ik heb gisteren (1 maart), zoals ik dat altijd noem: 'even orde op zaken gesteld in mijn bijenhok.' Dit houdt in dat ik zodra het kan de volken krap zet: alle ramen die niet bezet zijn neem ik uit, de enkele volken die op twee broedkamers staan zet ik terug op één bak, bij volken die wat weinig voer hebben hang ik een vol raam voer bij. Ik zie nu al velen het voorhoofd fronsen omdat ik op dit vroege tijdstip toch dit nogal ingrijpend karwei'tje uitvoer. Ik doe dit echter al jaren en het voldoet zeer goed. Volken die in het vroege voorjaar met gemak de ruimte kunnen bezetten die ze ter beschikking staat kunnen veel gemakkelijker het klimaat binnen de kast beheersen en ze vliegen veel uitbundiger. De enige voorwaarde die ik stel is, dat de bijen die buiten de kast raken tijdens dit vroege klusje, op eigen kracht naar binnen terug kunnen komen. Het spreekt vanzelf dat je lekker snel doorwerkt, zodat het allemaal niet te lang duurt. Verder doe ik er niet moeilijk over. Mij vielen dit jaar de volgende dingen op: De meeste volken hebben flink te lijden gehad deze winter. De volken op twee broedkamers hebben het slechtst overwinterd. Sommige hebben de 'sprong naar boven' maar gedeeltelijk of, zoals in een ander geval, helemaal niet kunnen maken vanwege de strenge kou. In enkele kasten zaten nog maar een paar raampjes bijen, maar wel was steeds de moeder nog aanwezig. In twee kasten met combiramen was roer opgetreden, van die volken was ook niets meer over. Als ik dit zo terug lees is het niets anders dan kommer en kwel, maar dat valt toch wel mee. De meeste volken zien er heel mooi uit. Maar toch, aan het einde van deze klus had ik nog 18 volken over; ik had er 25 ingewinterd. Niet een resultaat om over naar huis te schrijven. Maar even goed beginnen we vol goede moed aan het nieuwe seizoen. Ab, deze brief dreigt weer te lang te worden, dus ik stop maar weer. De groeten en tot schrijfs.
Harry.